

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

6. oktoober 1988

Nr. 41 (866)

23. aastakäik

SISUKORD

I

587. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. Laur Elmar-Johannese p. Karu nimetamise kohta Eesti NSV tervishoiuministriks.
588. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. Väino Johannese p. Rätsepa vabastamise kohta Eesti NSV tervishoiuministri kohustest.
589. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus autasustamise kohta medaliga «Vapruse eest tulekahjul».
590. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus haridustöötajatele Eesti NSV aunimetuste andmise kohta.
591. Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadlus sm. B. Šergalini autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

II

592. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste kehtetuks tunnistamise kohta kaubanduse, autotranspordi, kohaliku tööstuse ja teeninduse küsimustes.
593. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määrus sm. E. Liivaku autasustamise kohta.
594. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus turbabriketi tootmise suurendamise ja vabariigis kommunaalikutuse stabiilsete varude moodustamise abinõude kohta ajavahemikuks kuni 1995. aastani.

595. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus ettevõtetele (koondistele) ja kütust
tarbivatele seadmetele kütuseliigi kindlaksmääramise korra kohta.
596. Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrus Eesti NSV Ministrite Nõukogu
juures asuva liikluskomisjoni koosseisu kinnitamise kohta.

III

597. NSVL Ministrite Nõukogu määrus ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide
suhtes rakendatavate majanduslike (varaliste) sanktsioonide süsteemi
korrastamise kohta.
-

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

587 Sm. Laur Elmar-Johannese p. Karu nimetamise kohta Eesti NSV tervishoiuministriks

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Nimetada sm. Laur Elmar-Johannese p. Karu Eesti NSV tervishoiu-ministriks.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜUTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 29. septembril 1988.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

588 Sm. Väino Johannese p. Rätsepa vabastamise kohta Eesti NSV tervishoiuministri kohustest

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidium otsustab:

Vabastada sm. Väino Johannese p. Rätsep Eesti NSV tervishoiu-ministri kohustest seoses üleminekuga teisele tööle.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜUTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 29. septembril 1988.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

589 Autasustamise kohta medaliga «Vapruse eest tulekahjul»

Julge ja ennatsalgava tegutsemise eest tulekahju kustutamisel J. Anveldi nimelise Oru Turbakombinaadi turbaväljal autasustada NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumi nimel medaliga «Vapruse eest tulekahjul» järgmisi isikuid:

Ivanov, Nikolai Mihaili p. — J. Anveldi nimelise Oru Turbakombinaadi traktorite ja turbamasinate juht.

Kulikov, Sergei Viktori p. — Tallinna Kõrgema Poliitilise Ehitussõjakooli kursant.

Lukin, Sergei Valeri p. — Tallinna Kõrgema Poliitilise Ehitussõjakooli kursant.

Mjurju, Sergei Andrei p. — J. Anveldi nimelise Oru Turbakombinaadi kraanajuht.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RÜUTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 29. septembril 1988.

EESTI NSV ÜLEMNÕUKOGU PRESIDIUMI SEADLUS

590 Haridustöötajatele Eesti NSV aunimetuste andmise kohta

Teenete eest sirguva põlvkonna õpetamisel ja kasvatamisel anda Eesti NSV aunimetused järgmistele haridustöötajatele:

Eesti NSV teeneline haridustöötaja

Kallam, Viljar Antsu p. — M. Aitsami nimelise Kutsekeskkooli nr. 29 direktor, Rapla rajoon.

Mahlapu, Heino Peetri p. — Eesti NSV Riikliku Agrotööstuskomitee õppe-metoodikakabineti juhataja.

Pähnapuu, Malle Endli t. — Tartu Linna RSN Täitevkomitee Haridusosakonna juhataja.

Eesti NSV teeneline õpetaja

Aava, Tamara Peetri t. — Harju rajooni J. Lauristini nimelise kolhoosi lastepäevakodu juhataja.

Elken, Karl Jüliuse p. — Tartu rajooni Alatskivi Keskkooli direktor.

Halumets, Aino Jakobi t. — A. Müürisepa nimelise Kutsekeskkooli nr. 3 õppealajuhataja, Tallinn.

Kahk, Vilma Johani t. — N. V. Cogoli nimelise Tallinna 21. Keskkooli õpetaja.

Karpik, Ija Nikolai t. — Valga 2. Keskkooli õpetaja.

Kulikova, Svetlana Moissei t. — Tallinna 26. Keskkooli õpetaja.

Liik, Arvi Sergei p. — Kallemäe Eriinternaatkooli direktor, Kingissepa rajoon.

Orlova, Ljudmilla Ivani t. — Tallinna 40. Keskkooli direktori asetäitja.

Pastak, Heli Alberti t. — Tartu 3. Keskkooli õpetaja.

Pedajas, Milli-Irene Jakobi t. — E. Vilde nimelise Tallinna Pedagoogilise Instituudi haridustöötajate ettevalmistuse ja täienduse teaduskonna dekaan.

Prisk, Friida Alberti t. — Paide rajooni Türi Keskkooli õpetaja.

Roose, Väino Andrese p. — Kiviõli 1. Keskkooli direktori asetäitja.

Saks, Ly Bernhardi t. — Tallinna Meditsiinikooli õpetaja.

Sirk, Vapper Juhani p. — NSV Liidu Kalamajanduse Ministeeriumi Tallinna Merekooli õpetaja.

Sokolova, Luise-Maria Konstantini t. — Eesti Tööraha Kommuuni nimelise Narva 2. Keskkooli direktor.

Tiigi, Liia Vladimiri t. — Tallinna Kaubandustehnikumi õpetaja.

Troost, Leida Mihkli t. — Jõgeva rajooni Põltsamaa Keskkooli klassi- ja koolivälise töö organisaator.

Tuvik, Oskar Ivani p. — Põlva rajooni Räpina Keskkooli direktor.

Umbaed, Mare Johannese t. — Rakvere rajooni Kadrina Keskkooli õpetaja.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees **A. RUTEL**

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär **V. VAHT**

EESTI NSV ULEMNÕUKOGU PRESIIDIUMI SEADLUS

591 Sm. B. Šergalini autasustamise kohta Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga

Kauaaegse viljaka töö eest partei- ja majandusorganites, aktiivse ühiskondliku tegevuse eest ning kaheksakümnenda sünnipäeva puhul autastada personaal pensionäri Boris Dmitri p. Šergalinit Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi aukirjaga.

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi esimees A. RUUTEL

Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi sekretär V. VAHT

Tallinn, 5. oktoobril 1988.

II

EESTIMAA KOMMUNISTLIKU PARTEI KESKKOMITEE
JA EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS**592** EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määruste kehtetuks tunnistamise kohta kaubanduse, autotranspordi, kohaliku tööstuse ja teeninduse küsimustes

Seoses NSV Liidu seadusega «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» ja majanduse juhtimise ümberkorraldamist käsitlevate muude otsustega ning vastavalt NLKP Keskkomitee ja NSV Liidu Ministrite Nõukogu 27. aprilli 1988. a. määrusele nr. 527 EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määravad:

Tunnistada kehtetuks EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrused vastavalt juurdelisatud loetelule.

EKP Keskkomitee
sekretär

G. ALJOŠIN

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimees

B. SAUL

Tallinn, 12. juulil 1988. Nr. 334.

Kinnitatud

EKP Keskkomitee ja

Eesti NSV Ministrite Nõukogu

12. juuli 1988. a. määrusega nr. 334

Kaubandust, autotranspordi, kohaliku tööstust ja teenindust käsitlevate EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu kehtivuse kaotanud määruste

loetelu

1. Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja EKP Keskkomitee 31. detsembril 1953. a. määruse nr. 22 «Abinõudest nõukogude kaubanduse edasiarendamiseks Eesti NSV-s» punktid 2 ja 3, punkti 4 alapunkt «b» ning punktid 5, 7—9 ja 42.

2. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. augusti 1956. a. määruse nr. 21 «Sõiduautode kasutamise korrastamisest Eesti NSV ministriumides, ettevõtetes ja asutustes» punktid 2—4, punkti 6 alapunktid «a» ja «b» ning punkt 7.

3. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 19. juuli 1957. a. määrus nr. 256 «EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 8. augusti 1956. a. määruse nr. 21 «Sõiduautode kasutamise korrastamisest Eesti NSV ministriumides, ettevõtetes ja asutustes» osalisest muutmisest».

4. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. aprilli 1959. a. määruse nr. 155 «Abinõudest elanikkonna elukondliku teenindamise parandamiseks» punkt 7 täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele üleviidud ettevõtete osas.

5. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. detsembri 1959. a. määruse nr. 460 «Sõiduautode kasutamise korrast» punktid 1, 2 ja 8.

6. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. veebruari 1960. a. määrus nr. 48 «EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. detsembri 1959. a. määruse nr. 460 «Sõiduautode kasutamise korrast» täiendamisest».

7. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 21. septembri 1960. a. määruse nr. 371 «Kaubanduse edasise parandamise abinõudest» punkt 26, punkti 27 viimane lõik ning punktid 28, 29, 39, 42 ja 44.

8. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. juuli 1961. a. määrus nr. 321 «Täiendavatest abinõudest tööstusettevõtete, ehitusorganisatsioonide ja sovhooside juhtivate töötajate kindlustamiseks sõiduautodega ametisõitudeks», välja arvatud punkt 9.

9. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. novembri 1968. a. määruse nr. 403 «Veoautotranspordi parema kasutamise kohta» punkt 10, samuti punkti 9 alapunkt 6 täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele üleviidud ettevõtete ja organisatsioonide osas.

10. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. novembri 1971. a. määruse nr. 514 «Üldnõutavate kaupade tootmise edasise arengu tagamise abinõude kohta» (ENSV Teataja 1971, nr. 48, art. 510) punkt 9 ning punkti 20 alapunktid 5 ja 6, samuti punkt 5 täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele üleviidud ettevõtete osas.

11. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 29. augusti 1977. a. määruse nr. 459 «Kaubanduse edasiarendamise abinõude kohta» punkti 33 alapunkt 13.

12. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 20. aprilli 1982. a. määruse nr. 238 «Kaubanduse edasiarendamise ja elanike kaubandusliku teenindamise parandamise abinõude kohta üheteistkümnendal viisaastakul» punktid 28 ja 42 ning punkti 45 alapunktid 4 ja 13, samuti punkt 24 ja punkti 45 alapunkt 2 riikliku kaubanduse ettevõtete ja organisatsioonide osas.

13. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. mai 1983. a. määruse nr. 347 «Elutarbelise teenindamise edasiarendamise ja pa-

randamise kohta» punkt 19 täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele üleviidud ettevõtete ja organisatsioonide osas.

14. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. septembri 1983. a. määruse nr. 509 «Rahvamajanduses autotranspordi efektiivsema kasutamise, autovedudel esinevate juurdekirjutustega võitlemise tõhustamise ning kütuse ja määrdeõli säilimise tagamise kohta» (ENSV Teataja 1984, nr. 12, art. 145) punkti 16 alapunktid 7 ja 14.

15. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 25. septembri 1984. a. määruse nr. 497 «Ametkondlike busside kasutamise korrastamise abinõude kohta» punkti 2 alapunktid 1, 2 ja 4 ning punkti 3 alapunkt 2 ja punkt 5.

16. EKP Keskkomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 14. juuni 1985. a. määruse nr. 338 «Aastail 1986—1990 ja ajavahemikus kuni 2000. aastani kohaliku tööstuse edasiarendamise abinõude kohta» (ENSV Teataja 1985, nr. 34, art. 535) punkti 8 alapunkt 3 täielikule isemajandamisele ja enesefinantseerimisele üleviidud koondiste ja ettevõtete osas.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU JA EESTI NSV AMETIÜHINGUTE NÕUKOGU MÄÄRUS

593 Sm. E. Liivaku autasustamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu määravad:

Kauaaegse kohusetruu töö eest meretranspordis ja aktiivse osavõtu eest ühiskondlikust elust autasustada ENSV Vetelpäästeühingu Keskkomitee mootorlaeva «Laine» kaptenit Endel Leopoldi p. Liivaku Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu aukirjaga.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu
esimehe esimene asetäitja
G. TÖNSPOEG

Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu
sekretär
L. VESKIMAE

Tallinn, 3. oktoobril 1988. Nr. 484.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

594 Turbafabriki tootmise suurendamise ja vabariigis kommunaalkütuse stabiilsete varude moodsustamise abinõude kohta ajavahemikuks kuni 1995. aastani

Eesti NSV Ministrite Nõukogu märgib, et ENSV Kohaliku Tööstuse Ministeeriumi poolt rakendatud abinõud ei ole taganud turba ja turbafabriki tootmise stabiilse baasi rajamist kaheteistkümnendaks viisaastakuks ega taga ka sellise baasi rajamist kolmeteistkümnendaks viisaastakuks.

Praegu on ebasoodsa ilma tõttu kujunenud selline olukord, et freeskütteturba tootmise võimsused ei taga turbabriketi valmistamist vajalikus koguses. Nii näiteks täideti 1987. aastal freeskütteturba tootmise plaan kõigest 54-protsendiliselt, mille tagajärjel täideti turbabriketi valmistamise 1987. aasta plaanist vaid 63 protsenti. Freeskütteturba 1988. aasta üleminevate varude puudumise tagajärjel on käesoleval aastal võimalik toota kõigest 210 000 tonni turbabriketti.

ENSV Kohaliku Tööstuse Ministeeriumi turbatööstusettevõtetes turbabriketi ebastabiilse tootmise peapõhjusteks on mahajäämus turbatööstus-asulatesse elamute ehitamisel, mistõttu turbatööstusettevõtted ei ole kindlustatud turbatootmiseks ja uute turbaväljade rajamiseks vajaliku tööjõuga, samuti freeskütteturba tootmise ebapiisavad võimsused.

Vabariigi elanike stabiilseks varustamiseks kommunaalkütusega Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. ENSV Kohaliku Tööstuse Ministeeriumil näha kooskõlastatult ENSV Plaanikomiteega ette turbabriketi tootmise aastamahud olenevalt hooaja jooksul varutud freeskütteturba ressursidest.

2. ENSV Ehituskomiteel ehitada aastail 1989—1995 turbatööstusettevõttele elamuid ja muid objekte vastavalt lisadele nr. 1 ja 2*. ENSV Plaanikomiteel ja ENSV Ehituskomiteel näha suurpaneel elamute jaotamise ja paigutamise kohta koostatavates Eesti NSV Ministrite Nõukogu korralduste projektides vastavaiks aastaiks ette nimetatud hoonete ehitamine.

3. ENSV Plaanikomiteel ja ENSV Ehituskomiteel näha ette Pärnusse 1991. aastal ühe 60-korterilise suurpaneel elamu ehitamine Vabariiklikule Koondisele «Eesti Külaehitus», eraldades selleks vastavad limiidid.

Vabariikliku Koondise «Eesti Külaehitus» vabanevad võimsused suunata tootmiskoondise «Tootsi» objektide ehitamiseks.

4. Vabariiklikul Koondisel «Eesti Külaehitus» näha aastail 1989—1990 ette 24-korterilise elamu ehitamine Lavassaarde, kolmeteistkümnenda viisaastaku plaani projekti koostamisel aga 50-korterilise elamu, söökla ja teeninduspunkti ehitamine alates 1991. aastast. Pärnu Rajooni Täitevkomiteel näha koos Vabariikliku Koondisega «Eesti Külaehitus» ette alustada Lavassaares 9-klassilise kooli ehitamist 1995. aastal.

5. ENSV Agrotööstuskomiteel rajada aastail 1989—1995 turbavälju mahtudes vastavalt lisale nr. 3.

6. ENSV Kohaliku Tööstuse Ministeeriumil näha aastail 1989—1995 ette anda ENSV Agrotööstuskomitee Maaparanduse Peavalitsusele üle 135 000 rubla elamispinna ehitamiseks.

7. ENSV Plaanikomiteel näha ette eraldada aastail 1989—1995 ENSV Kohaliku Tööstuse Ministeeriumile ekskavaatoreid, buldoosereid ja teehöövleid, arvestades ENSV Agrotööstuskomitee poolt turbaväljade rajamiseks tehtavate tööde mahtusid.

8. ENSV Plaanikomiteel näha Eesti NSV majandusliku ja sotsiaalse arengu aastaplaanide projektides ette töövõtu ehitus- ja montaažitööde limiidid ja projekteerimistöõde vastavad riiklikud tellimused, mis tagaksid käesoleva määruse lisades nr. 1, 2 ja 3 ettenähtud objektide ehitamise.

* Lisad välja jäetud, kuna on ajutise iseloomuga.

9. ENSV Ehituskomiteel ja Vabariiklikul Koondisel «Eesti Külaehitus» tagada omal jõul ehitatavate turbatööstusobjektide häireteta komplekteerimine betoon-, raudbetoon- ja silikaltsiittoodetega.

10. Vabastada kõik ENSV Kohaliku Tööstuse Ministeriumi ettevõtted, koondised ja organisatsioonid turbatootmishooajal kohustusest saata oma töötajaid teiste ametkondade ettevõtetesse, koondistesse ja organisatsioonidesse. Vabastada ENSV Kohaliku Tööstuse Ministeriumi turbatööstusettevõtted sellisest kohustusest aastaringelt ja anda ministeriumile õigus suunata oma ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide töötajaid vajaduse korral turbatootmishooajal turbatööstusettevõtetesse.

11. Võtta teadmiseks, et Eesti Üliõpilaste Ehitusmalev saadab igal aastal oma rühmi ENSV Kohaliku Tööstuse Ministeriumi turbatööstusettevõtetesse ehitama elamuid ning rajama uusi turbavälju ja muid objekte vastavalt tellimustele.

12. ENSV Riiklikul Hariduskomiteel näha koos Pärnu Rajooni Täitevkomiteega ette avada 1996. aastal Pärnu rajoonis Lavassaares 9-klassiline kool.

13. ENSV Agrotööstuskomiteel otsustada koos ENSV Riikliku Hariduskomitee ja ENSV Kohaliku Tööstuse Ministeriumiga Kehtna Nädissovhoostehnikumi baasil turbatootmisspetsialistide ettevalmistamine alates 1988. aastast.

ENSV Agrotööstuskomiteel ja ENSV Kohaliku Tööstuse Ministeriumil tagada turbatootmistehnikute 25-liikmelise spetsialiseeritud õppegrupi komplekteerimine igal aastal.

14. ENSV Plaanikomiteel, ENSV Varustuskomiteel ja ENSV Agrotööstuskomiteel näha igal aastal ette eraldada kehtestatud korras ENSV Kohaliku Tööstuse Ministeriumile masinaid ja seadmeid freesturba tootmiseks vajalike uute väljade ettevalmistamiseks, samuti varuosi traktoritele ja turbatootmismasinatele.

15. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 27. novembri 1985. a. määruse nr. 523 «Elamufondi ning sotsiaal-kultuuriliste ja olmeobjektide kapitaalremondi parandamise abinõude kohta kaheteistkümnendal viisaastakul» (ENSV Teataja 1985, nr. 39, art. 604) punkt 4 ENSV Kohaliku Tööstuse Ministeriumi Remondi- ja Ehitusvalitsuse osas.

16. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 18. juuni 1985. a. määruse nr. 344 «Turbatööstuse arendamise abinõude kohta aastail 1986—1990» punktid 1, 2 ja 4, Eesti NSV Ministrite Nõukogu 12. augusti 1986. a. määruse nr. 444 «Elanike ja kommunaalelukondlike ettevõtete kütusega parema varustamise abinõude kohta kaheteistkümnendal viisaastakul» punktid 2 ja 3 ning Eesti NSV Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1986. a. määruse nr. 671 «Turbatööstuse arendamise lisaabinõude kohta aastail 1987—1990» punktid 1, 2 ja 4.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja B. VALDEK

Tallinn, Toompea, 25. juulil 1988. Nr. 355.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

595 Ettevõtetele (koondistele) ja kütust tarbivatele seadmetele kütuseliigi kindlaksmääramise korra kohta

Vastavalt NSV Liidu Ministrite Nõukogu 5. mai 1988. a. määrusele nr. 573 Eesti NSV Ministrite Nõukogu m ä ä r a b:

1. ENSV Riiklikul Kütuse- ja Energeetikakomiteel määrata vabariigi territooriumil tegutsevatele, ehitatavatele, laiendatavatele ja rekonstrueeritavatele ettevõtetele (koondistele) ja kütust tarbivatele seadmetele (olenemata nende ametkondlikust alluvusest) ratsionaalseid veopiirkondi arvestades kindlaks järgmised kütuseliigid ühe ettevõtte (koondise) ja seadme kohta:

süsi ja omakaevandatud põlevkivi ning vabariigi territooriumil varustav küteturvas, turbabrikett ja küttepuud, olenemata nende tarbimise kogusest;

NSVL Söetööstuse Ministeeriumile alluvate ettevõtete (koondiste) poolt kaevandatav süsi ja põlevkivi, kui aastane kütusekulu tingarvestuses on kuni 100 000 tonni (kui on olemas selle ministeeriumi otsus);

küttemasuut, kui aastakulu on kuni 3000 tonni;

maagaas, olenemata selle tarbimise kogusest, kooskõlastatult NSVL Gaasitööstuse Ministeeriumiga, välja arvatud gaas, mis on ette nähtud:

elektrijaamadele ning tsemendi- ja metallurgiatehastele, samuti ettevõtetele (koondistele), kes ei kasuta gaasi kütusena;

katlamajadele, kui kütuse aastakulu tingarvestuses on rohkem kui 50 000 tonni, samuti katlamajadele, mis on kas täielikult või osaliselt ette nähtud kasvuhoonete kütmiseks.

2. ENSV Riiklikul Kütuse- ja Energeetikakomiteel teatada oma otsustest vastavate kütuseliikide kindlaksmääramise kohta NSVL Plaanikomiteele, NSVL Söetööstuse Ministeeriumile (kui kütuseks määratakse süsi või põlevkivi), NSVL Gaasitööstuse Ministeeriumile (kui kütuseks määratakse maagaas) ja ENSV Plaanikomiteele.

3. Anda Eesti NSV vabariiklikele ministeeriumidele, riiklikele komiteedele ja keskasutustele ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedele õigus lubada neile alluvatel ettevõtetel (koondistel) kasutada küttemasuuti reserv- ja avariikütusena, samuti sissekütmiseks ja tule hoidmiseks kütust tarbivate seadmete kamberkolletes, mille põhikütuseks on määratud süsi, turvas ja põlevkivi.

4. ENSV Riiklikul Kütuse- ja Energeetikakomiteel määrata kindlaks diisli- ja mootorikütuse kulu ühe vabariikliku ja kohaliku alluvusega ettevõtte (koondise) kohta statsionaarsetele diiselseadmetele, mille koguvõimsus on kuni 250 hj.

5. Eesti NSV ministeeriumidel, riiklikel komiteedel ja keskasutustel ning linnade ja rajoonide täitevkomiteedel võtta teadmiseks ja juhendamiseks, et NSV Liidu Ministrite Nõukogu 5. mai 1988. a. määrusega nr. 573:

1) anti NSV Liidu ministeeriumidele ja keskasutustele õigus määrata neile alluvatele tegutsevatele, ehitatavatele, laiendatavatele ja rekonst-

rueeritavatele kütust tarbivatele seadmetele ja liidulise alluvusega ettevõtetele (koondistele) ratsionaalseid veopiirkondi arvestades kindlaks järgmised kütuseliigid (ühe ettevõtte, koondise või seadme kohta): süsi, turvas, põlevkivi ja küttepuud, kui kütuse aastakulu tingarvestuses on kuni 25 000 tonni ja kui on olemas liiduvabariikide ministrite nõukogude, NSV Liidu ministriumide ja keskasutuste otsus, kellele alluvad ettevõtted (koondised) toodavad või varuvad neid kütuseliike;

2) lubati kindlaks määrata diisli- ja mootorikütuse kulu ühe ettevõtte (koondise) kohta:

NSV Liidu ministriumidel ja keskasutustel — statsionaarsetele diiselseadmetele, mille koguvõimsus on kuni 160 hj (liidulise alluvusega ettevõtted ja koondised);

NSVL Plaanikomiteel — statsionaarsetele diiselseadmetele, mille koguvõimsus on suurem kui käesoleva määruse punktis 4 ja käesoleva alapunkti teises lõigus ettenähtud võimsus;

3) kehtestati, et NSVL Plaanikomitee määrab kindlaks kõik kütuseliigid, kui neid kulutatakse aastas rohkem, kui on ette nähtud käesoleva määruse punktis 1, samuti maagaasi kütusena elektri jaamadele, tsemendi- ja metallurgiatehastele, ettevõtetele (koondistele), kes ei kasuta gaasi kütusena, ning katlamajadele, mis on kas täielikult või osaliselt ette nähtud kasvuhoonete kütmiseks.

6. ENSV Riiklikul Kütuse- ja Energeetikakomiteel arvestada ettevõtetele ja koondistele kütuseliigi määramisel öise elektrienergia kütuse-na kasutamise ulatust.

7. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 30. mai 1958. a. määruse nr. 206 «Kütuse liigi kindlaksmääramise korrast ettevõtetele ja kütust tarbivatele seadmetele» punktid 1—4.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimees B. SAUL

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja asetäitja B. VALDEK

Tallinn, Toompea, 25. juulil 1988. Nr. 359.

EESTI NSV MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS

596 Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva liikluskomisjoni koosseisu kinnitamise kohta

Eesti NSV Ministrite Nõukogu määrab:

1. Kinnitada Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva liikluskomisjoni koosseis (juurde lisatud).

2. Tunnistada kehtetuks Eesti NSV Ministrite Nõukogu 28. juuli 1987. a. määruse nr. 413 «Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva liikluskomisjoni koosseisu kinnitamise kohta» punkt 1 ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu 15. detsembri 1987. a. määrus nr. 634 «Muudatuste tegemise kohta Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva liikluskomisjoni koosseisus».

Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe esimene asetäitja G. TÕNSPOEG

Eesti NSV Ministrite Nõukogu asjadevalitseja E. MATT

Tallinn, Toompea, 26. septembril 1988. Nr. 475.

Kinnitatud

Eesti NSV Ministrite Nõukogu

26. septembri 1988. a. määrusega nr. 475

**Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva
liikluskomisjoni****koosseis**

Komisjoni esimees

P. Palu — Eesti NSV Ministrite Nõukogu esimehe asetäitja.

Esimehe asetäitjad:

G. Kruger — ENSV Riikliku Transpordikomitee esimees.

A. Laansalu — ENSV Agrotööstuskomitee esimehe asetäitja.

Komisjoni sekretär

Ü. Järv — Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsuse osakonnajuhataja asetäitja.

Komisjoni liikmed:

K. Amer — ENSV Plaanikomitee osakonnajuhataja;

V. Ivanov — ENSV Hariduskomitee esimehe asetäitja;

A. Jaaska — ENSV siseministri asetäitja;

R. Karemäe — Eesti Televisiooni saatesarja «Ringliiklus» saatejuht;

H. Lillepea — Ühiskondlike Autoinspektorite Vabariikliku Nõukogu esimees;

J. Loog — Balti Raudtee Eesti Raudteekonna peainsener;

A. Oidsalu — Tallinna Linna Täitevkomitee esimehe asetäitja;

J. Pirita — Eesti Raadio saatesarja «Liiklussaade» saatejuht;

J. Riimaa — Tootmiskoondise «Eesti Maanteed» peadirektor;

H. Rumvolt — ENSV Siseministeeriumi Riikliku Autoinspeksiooni Valitsuse ülem;

V. Segerkrantz — Tallinna Polütehnilise Instituudi professor;

V. Tamming — ENSV Ühingu «Autom» Kesknõukogu esimehe esimene asetäitja;

J. Tiigi — Eesti NSV Ametiühingute Nõukogu sekretär;

H. Treial — ajalehe «Rahva Hää» toimetuse kolleegiumi liige.

III

Tõlge

NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKE VABARIIKIDE LIIDU
MINISTRITE NÕUKOGU MÄÄRUS**597** Ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide suhtes rakendatavate majanduslike (varaliste) sanktsioonide süsteemi korrastamise kohta

NSV Liidu Ministrite Nõukogu märgib, et partei ja valitsuse poolt majanduse juhtimise põhjaliku ümberkorraldamise alal väljatöötatud abinõude realiseerimine nõuab ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide majandusliku (varalise) vastutuse süsteemi edasist korrastamist.

Vaatamata majanduslase seadusandluse taastõlvivaatamise käigus vastuvõetud otsustele, mis käsitlevad peamiselt administratiivsete ja käsitavate juhtimismeetodite tingimustes kehtestatud sanktsioonide arvu tunduvat vähendamist, ei ole majandusliku (varalise) vastutuse süsteemi korrastamisel tehtav töö veel lõpule jõudnud. Endiselt eksisteerib rohkesti sanktsioone, mille rakendamine ei stimuleeri ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide majandustegevuse parandamist, vaid koormab põhjendamatult nende majandust. Mitte alati ei rakendata põhimõtet, mille kohaselt pooled on võrdselt vastutavad vastastikuste kohustuste mittetäitmisest. NSV Liidu ministriumid ja keskasutused ei ole veel täielikult tühistanud nende algatusel kehtestatud sanktsioone, mis riivavad isemajandamishuve ja kammitsevad ettevõtete iseseisvust.

Ettevõtted, koondised ja organisatsioonid kasutavad vähe neile antud võimalust lahendada kohustuste mittetäitmisest ettenähtud varalise vastutuse küsimusi vahetult lepingutes. Äärmiselt harva rakendatakse sellist kehtivat seadusandluses ettenähtud universaalset vastutusabinõu nagu kahjude hüvitamine, mis kõige rohkem vastab uuele majandusmehhanismile.

Ettevõtetele, koondistele ja organisatsioonidele täieliku isemajandamise ja enesefinantseerimise tingimustes normaalseks tööks vajalike majanduslike ja õiguslike tagatiste loomiseks ning majandusliku (varalise) vastutuse süsteemi viimiseks vastavusse uute majandamis põhimõtetega NSV Liidu Ministrite Nõukogu määrab:

1. Pidada vajalikuks järsult vähendada ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide suhtes rakendatavate, kehtiva seadusandlusega ettenähtud majanduslike (varaliste) sanktsioonide arvu, säilitades need üksnes riikliku plaani- ja lepingudistsipliini suuremate rikkumiste eest.

Lõpetada ministriumide, keskasutuste ja teiste majandusliku juhtimise organite põhjendamatult sekkumine ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide tegevusse, keelates neil organeil omal algatusel näha nende poolt väljaantavates ametkondlikes normatiivaktides ette ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide majandusliku (varalise) vastutuse abinõusid. Ametkondlikes normatiivdokumentides varem ettenähtud majanduslikke (varalisi) sanktsioone rakendatakse vaid erandjuhtudel, kui seda lubab NSV Liidu Ministrite Nõukogu, või kui see on ette nähtud seadusandlikes aktides.

2. Ettevõtetal, koondistel ja organisatsioonidel, juhindudes NSV Liidu seadusest «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» ja muudest majanduse juhtimise põhjalikku ümberkorraldamist käsitlevatest otsustest, laialdsemalt kasutada neile antud õigusi kohustuste mittetäitmise eest ettenähtud varalise vastutuse küsimuste reguleerimiseks vahetult toodangu hankimise, tööde tegemise ja teenuste osutamise kohta sõlmitavates lepingutes, esitades vastavatel juhtudel kehtiva seadusandluse alusel nõudeid nimetatud riikumistest tingitud kahjude hüvitamiseks.

Rakendada järgmisi lisaabinõusid ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide suhtes rakendatavate sanktsioonide korrastamiseks, nende arvu vähendamiseks ja paremaks majanduslikuks põhjendamiseks.

Tootmistehnilise otstarbega toodangu ja tarbekaupade hangete osas

3. Kehtestada ühesugune majanduslik vastutus samaväärsete rikkumiste eest — kehtestada tootmistehnilise otstarbega toodangu (välja arvatud seadusandlusega kindlaksmääratavad teatud toodanguliigid) vaeghangete eest ühtne leppetrahvi määr, tühistades toodangu teatud tarbija- (ostja-) gruppidele vaeghankimise eest rakendatavad kõrgendatud sanktsioonid.

Vähendada tarbekaupade vaeghankimise eest võetava leppetrahvi määra, pidades silmas, et sissenõutav leppetrahv põhiliselt korvaks kaubandusorganisatsioonidele kahjud, mis neil tekivad kaubakäibeplaani mittetäitmise tõttu seoses lepingus ettenähtud kaupade vähemsaamisega valmistajaettevõtelt. Säilitada seejuures sanktsioonide arvutamise kehtiv põhimõte, lähtudes jaehindadest, millest on maha arvatud kaubanduslik mahahindlus.

Kehtestada ühtne trahvimäär ebakvaliteetse toodangu (kaupade) hankimise eest ja tühistada kõrgemasse kvaliteedikategooriasse arvatud toodangu (kaupade) väljapraakimise korral rakendatavad kõrgendatud sanktsioonid.

Loobuda trahvide võtmisest mittekomplektse ja kõrvaldatavate tootmisdefektidega toodangu (kauba) hankimise eest juhul, kui valmistaja kõrvaldab need (järelkomplekteerib tooted) kehtestatud tähtjaks, samuti loobuda teistest majanduslikest sanktsioonidest, mis ei vasta uutele majandamistingimustele ja mida rakendatakse üksikjuhtudel.

Majanduslike (varaliste) sanktsioonide konkreetsed liigid ja määrad on kehtestatud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 25. juuli 1988. a. määrusega nr. 888 kinnitatud «Tootmistehnilise otstarbega toodangu hangete põhimäärusega» ja «Tarbekaupade hangete põhimäärusega».

Kapitaalehituse osas

4. Korrastamiseks kapitaalehituses ülesannete ja kohustuste mittetäitmise eest ettenähtud sanktsioonide rakendamist lähtuda sellest, et:

vastavates normatiivaktides ettenähtud varalise vastutuse määrasid kapitaalehituse töövõtulepingutes sisalduvate kohustuste mittetäitmise eest rakendatakse tellijate ja töövõtjate suhtes üksnes riiklikku tellimusse võetud objektide ehitamise korral. Kõigil muudel juhtudel määravad ettevõtted, koondised ja organisatsioonid lepingutes kindlaks vastutusabinõud kohustuste mittetäitmise eest objektide ehitamisel;

NSV Liidu Ministrite Nõukogu 16. novembri 1987. a. määruse nr. 1287 punktis 8 ettenähtud maks tootmisvõimsuste ja objektide käikuandmise tähtaegadest mittekinnipidamise eest nõutakse tellijailt ja töövõtjailt sisse riigieelarve tuludesse üksnes riiklike tsentraliseeritud kapitaal mahutustega rajatavate ehitiste osas;

eraldi tiitelnimekirjade alusel ehitatavate maanteede käikulaskmisega viivitamise eest kehtiva seadusandusega ettenähtud maksu suuruse kindlaksmääramisel arvatakse maha viivitatud aeg, mille vältel on teekaterajamislööd temperatuuri tõttu keelatud. Seejuures võetakse üheprotsentilist maksu tee käikuandmisega enam kui ühekuise viivitamise eest, olenemata temperatuurist ehitamise ajal.

5. NSVL Ehituskomiteel valmistada koos NSVL Plaanikomitee, NSVL Rahandusministeeriumi ja NSVL Justiitsministeeriumiga kolme kuu jooksul ette ja esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule käesolevas määruses sisalduvaid juhiseid arvestades ettepanekud muudatuste tegemise kohta kehtivates «Kapitaalehituse töövõtulepingute eeskirjades» ja NSV Liidu valitsuse teistes otsustes, mis näevad ette ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide varalise vastutuse kohustuste mittetäitmise eest kapitaalehituse valdkonnas. Ettepanekute ettevalmistamisel võtta nimetatud eeskirjadesse pea- ja alltöövõtuorganisatsioonide suhete õigusliku reguleerimise küsimused.

6. Tunnistada kehtetuks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 26. detsembri 1986. a. määruse nr. 1550 ««Kapitaalehituse töövõtulepingute eeskirjade» kinnitamise kohta» (NSVL MK 1987, nr. 4, art. 19) punkt 4.

Veosevedude osas

7. Tugevdamaks riiklikku distsipliini raudteetranspordiettevõtete töös, suurendamaks nende vastutust veovahendite õigeaegse etteandmise ja veoste õigeaegse kohaletoimetamise eest ning veosesaatjate vastutust spetsialiseeritud veeremi ratsionaalse kasutamise eest:

suurendada kaks korda raudteede vastutuse määra külmutus- ja muude erivagunite mitteõigeaegse etteandmise eest ning veosesaatjate vastutuse määra neile kehtestatud korras eraldatud nimetatud vagunite kasutamata jätmise eest. Spetsialiseeritud veeremi loetelu määratakse kindlaks kehtestatud korras kinnitatavate veoseveoeskirjadega;

suurendada raudteetranspordiettevõtete vastutust veoste kohaletoimetamisega hilinemise eest, kehtestades selle rikkumise eest võetava trahvi ülemmääraks 90 protsenti veomaksust.

8. Tühistada NSV Liidu Ministrite Nõukogu 6. aprilli 1964. a. määrusega nr. 270 kinnitatud «NSV Liidu raudteede määrustikus» ettenähtud trahvid veosesaatjate poolt veoste nimetuste ebaõige märkimise eest, samuti maksete tasumata jätmise eest veoste üleandmisel raudteeveoks.

9. NSVL Teedeministeeriumil, NSVL Merelaevanduse Ministeeriumil, NSVL Tsiviilennunduse Ministeeriumil ja VNFSV Jõelaevanduse Ministeeriumil valmistada NSV Liidu ministeeriumide ja keskasutuste ning teiste huvitatud organite osavõtul ette ettepanekud kehtivate transpordimäärustike (-koodeksite), samuti veokohustuste mittetäitmise või mittenõuetekohase täitmise eest ettenähtud vastutuse küsimusi käsitlevate NSV Liidu valitsuse otsuste vastavusse viimiseks uute majandamistingi-

mustega. Näha neis ettepanekuis ette transpordiettevõtete ning veose-saatjaks ja -saajaks olevate ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide lepingusuhete edasine süvendamine ja arendamine ning sel alusel poolte vastastikuse vastutuse täiustamine endale võetud kohustuste mittetäitmise eest. Seejuures lähtuda vajadusest järgida põhimõtet, et transpordiettevõt- ted ning veoseaatjad ja -saajad vastutavad võrdselt vastastikuste veose- veokohustuste mittetäitmise eest. Vastavad ettepanekud esitada NSV Liidu Ministrite Nõukogule 1. detsembriks 1988. a.

Elektri- ja soojusenergiaga varustamise osas

10. Suurendada energiavarustusorganisatsioonide vastutust elektri- ja soojusenergiat tarbivate ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide häi- reteta varustamise eest ning tarbijate vastutust energia ratsionaalse kasu- tamise eest, kehtestades, et:

a) energiavarustusorganisatsioonid tasuvad tarbijaile:

energiavarustuses nende süül tekkinud katkestuste korral trahvi and- mata jäänud elektrienergia kümnekordse maksumuse ulatuses ja tootmata jäänud soojusenergia viiekordse maksumuse ulatuses;

madalama kvaliteediga energia andmise korral (kindlaksmääratud pa- rameetritest kõrvalekaldumisega üle lubatavate piirväärtuste) trahvi 25 protsendi ulatuses sellise energialiigi maksumusest;

b) energiatarbijad tasuvad energiavarustusorganisatsioonidele üle lepingus vastavaks ajavahemikuks eitenähtud koguse kulutatud elektri- energia ja -võimsuse kümnekordse maksumuse ning soojusenergia viie- kordse maksumuse.

Tunnistada kehtetuks NSV Liidu Ministrite Nõukogu 31. detsembri 1982. a. määrusega nr. 1149 kinnitatud «Elektrienergia ja -võimsuse tarbi- mise limiitide kehtestamise ning elektrienergia tarbimispiirangute ja väl- jalülitamise graafikute koostamise ja rakendamise määrustiku» punk- tid 18—20.

11. Tühistada üle kinnitatud limiitide kulutatud gaaskütuse eest ette- võtetelt ja elektrijaamadeilt sissenõutavate kõrgendatud maksumumade nende poolt valmistatava toodangu omahinda kandmise kord, mis kehtes- tati NSV Liidu Ministrite Nõukogu 31. mai 1978. a. korraldusega nr. 1093, kuna see ei vasta NSV Liidu seadusele «Riikliku ettevõtte (koondise) koh- ta»; seoses sellega tunnistada kehtetuks nimetatud korralduse teine lõik.

Rahvamajanduses tehtavate arvelduste osas

12. Seoses riikliku plaani- ja lepingudistsipliini raskemate rikkumiste eest rakendatavate majanduslike sanktsioonide korrastamisega ning juur- dekirjutustes ja muudes rikkumistes süüdi olevate konkreetsete ametiisi- kute isikliku vastutuse suurendamisega teha arveldusoperatsioonide soo- ritamise eeskirjadest mittekinnipidamise eest ettenähtud majandusliku (varalise) vastutuse süsteemis järgmised muudatused:

a) vähendada seitsmelt neljale protsendile selle trahvi määra, mida maksab pangale hankijaetevõte (veoseaatja, teenuseid osutav organisat-

sioon), vastavatel juhtudel aga maksja (tšekiaandja), arvete (muude arvel-dusdokumentide) esitamisel, kui kaubalis-materiaalseid väärtusi ei ole te-gelikult üldse ära saadetud (väljastatud) või on tehtud seda osaliselt või ei ole tegelikult osutatud teenuseid;

b) vähendada kümnelt seitsmele protsendile ehitus-, montaaži- ja teis-telt organisatsioonidelt tehtud ehitus- ja montaažitööde (sealhulgas kapi-taalmahutuste hulka arvatud, kuid tegelikult montaaži andmata seadmete maksumuse), projekteerimis- ja uurimis-, puurimis-, rakendusgeoloogiliste, remondi- ja ehitus- ning käikuandetööde mahtude ja maksumuse ülepaisu-tamise eest sissenõutava trahvi määra;

c) tühistada sanktsioonid:

põllumajandussaaduste andjate arvele neil saadaolevate summade ülekandmiseks varumisorganisatsioonide poolt pangale koondmakseko-hustuste mitteõigeaegse esitamise või väljasaatmise eest, lõpetades ühe ja sama rikkumise eest sanktsioonide kahekordse rakendamise, kuna varu-misorganisatsioonid vastutavad toodangu eest tasumisega viivitamise eest vahetult andjate ees;

ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide poolt ekslikult arvele kan-tud summade pangale teatamata jätmise ning arveldus-, jooksva või muu arve saldo kinnituse ettenähtud tähtjaks esitamata jätmise eest;

pankade poolt arveldusoperatsioonide sooritamisel tekkivate üksiku-te rikkumiste eest, mis ei avalda olulist majanduslikku mõju poolte tege-vuse tulemustele;

d) loobuda trahvi eelarvetuludesse sissenõudmisest ettevõtetelt, koon-distelt ja organisatsioonidelt, kelle süül ei veetud ettenähtud tähtjaks välja (ei saadetud ära) kaubalis-materiaalseid väärtusi või ei osutatud tee-nuseid, mille eest maksja oli hankija (teenuseid osutava organisatsiooni) nõudmisel või nõusolekul eelnevalt tasunud.

13. Ühtlustamaks norme, mis näevad ette maksjate (tellijate) vastu-tuse teistel ettevõtetel, koondistel ja organisatsioonidel saadaolevate sum-made maksmisest kõrvalehoidmise eest, kehtestada, et maksunõude akt-septeerimisest põhjendamatu täieliku või osalise keeldumise eest, samuti teiste arveldusvormide puhul soetatud kaubalis-materiaalsete väärtuste, tehtud tööde või osutatud teenuste eest tasumisest kõrvalehoidmise eest, tasub maksja (tellija) vastavale ettevõttele, koondisele või organisatsioo-nile trahvi 5 protsenti summast, mille maksmisest ta keeldus (hoidus kõr-vale).

Looduskasutuse osas

14. Kehtestada, et looduskasutuselase seadusandluse rikkumise kor-ral kannavad ettevõtted, koondised ja organisatsioonid vastutust tegeliku kahju ulatuses ja rakendavad abinõusid rikkumiste ja nende negatiivsete tagajärgede kõrvaldamiseks, kui seadusandlusega ei ole kehtestatud suu-remat vastutust sellist liiki konkreetsete rikkumiste eest.

15. Pidada vajalikuks säilitada NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. ok-toobri 1981. a. määrusega nr. 1045 kinnitatud «NSV Liidu metsades kasva-va metsa väljaandmise eeskirjades» ettenähtud sanktsioonid üksnes keh-testatud metsakustutuskorra jämedate rikkumiste eest, tühistades trahvid metsamajandusele kahju mitteteketavate üksikute rikkumiste eest.

16. Teha NSVL Teaduste Akadeemia Majandusinstituudile ning Riigi ja Oiguse Instituudile ülesandeks välja töötada ja esitada 1988. a. III kvartalis Juhtimise, Planeerimise ja Majandusmehhanismi Täiustamise Komisjonile ettepanekud ettevõtetele, koondistele ja organisatsioonidele majanduslepingute rikkumise teel tekitatud ja vastavalt NSV Liidu seadusele «Riikliku ettevõtte (koondise) kohta» hüvitamisele kuuluva kahju suuruse määramise meetodika kohta. Komisjonil kinnitada nimetatud meetodika ja teha see hiljemalt 1988. a. IV kvartalis teatavaks NSV Liidu ministriumidele ja keskasutustele ning teistele majanduse juhtimise organitele, viimastel aga alluvatele ettevõtetele, koondistele ja organisatsioonidele.

17. Juhtimise, Planeerimise ja Majandusmehhanismi Täiustamise Komisjonil analüüsida koos NSV Liidu Riikliku Arbitraažiga perioodiliselt ettevõtete, koondiste ja organisatsioonide suhtes rakendatavate kehtivate majanduslike (varaliste) sanktsioonide efektiivsust; võtta vajaduse korral tarvitusele abinõud nende paremaks seostamiseks uue majandamissüsteemi põhimõtetega, NSV Liidu valitsuse otsust vajavates küsimustes aga esitada vastavad ettepanekud NSV Liidu Ministrite Nõukogule.

18. Kinnitada NSV Liidu valitsuse otsustes tehtavad juurdeliselatud muudatused.

19. Liiduvabariikide ministrite nõukogudel kahe kuu jooksul vähendada ja korrastada käesolevas määruses ettenähtud abinõudest lähtudes liiduvabariikide seadusandlusega kehtestatud majanduslikke (varalisi) sanktsioone.

NSV Liidu Ministrite Nõukogu esimees N. RÕZKOV

NSV Liidu Ministrite Nõukogu asjadevalitseja M. SMIRTJUKOV

Moskva, Kreml, 30. juulil 1988. Nr. 929.

Kinnitatud

NSV Liidu Ministrite Nõukogu

30. juuli 1988. a. määrusega nr. 929

NSV Liidu valitsuse otsustes tehtavad

muudatused

Väljavõte:

II. NSV Liidu Ministrite Nõukogu 30. oktoobri 1981. a. määrusega nr. 1045 (NSVL MK 1981, nr. 33, art. 184) kinnitatud «NSV Liidu metsades kasvava metsa väljaandmise eeskirjades»:

5. Täiendada punkti 13 järgmise lõiguga:

«Raiepileti (orderi) vormistamise tähtaja möödalaskmine käesolevas punktis nimetatud juhtudel ei vabasta puid maha raiunud ettevõtet (organisatsiooni, asutust) maksust raiutud puidu (mis kuulub kasutamisele) eest NSVL Rahandusministeeriumi poolt kooskõlastatult NSVL Riikliku Metsakomiteega kehtestatavas korras».

6. Punktis 68:

a) täiendada alapunkti «b» järgmise tekstiga:

«Käesolevas alapunktis ettenähtud leppetrahv nõutakse metsavarujalt sisse 50 protsendi võrra väiksemas suuruses, kui ta teeb metsataastamis- (-istutamise-) töid piirkondades, kus oli puidu varumisel kevadel ja suvel lastud hävida järelkasvul ja noorendikul, samal kalendriaastal, sügisel ja talvel varumise korral aga — hiljemalt järgmise aasta kevadel»;

b) asendada alapunkti «d» teises lõigus sõnad «raiepiletite (orderite) mitteõigeaegse tagantjärele vormistamise eest tegelikult tehtud raie kohta, mis on lubatud vastavalt käesolevate eeskirjade punktile 13» sõnadega «raiepiletite (orderite) mitteõigeaegse tagantjärele vormistamise eest tegelikult tehtud raie kohta, mis on lubatud vastavalt kehtivale seadusandlusele (välja arvatud puude raie, mis ähvardavad langeda side-, elektri- ja automaatblokeerimisliinide juhtmetele või nende liinide avariide likvideerimisel, samuti puude raie raielankide eraldamisel, metsakorraldustöödel, metsatulekahjude kustutamisel, uurimistööde ja teadusuuringute tegemisel rajatud visiiridelt ning avarii- ja päästetööde tegemisel)»;

c) jätta alapunktist «i» välja sõnad «samuti puidu väljaveo eest raiepiletis (orderis) märkimata kohta»;

d) sõnastada alapunkt «k» järgmiselt:

«k) piiri-, kvartali-, raielangi- ja muude postide hävitamise eest — tegeliku kahjustuse maksumuse ulatuses»;

e) täiendada alapunkti «n» järgmise tekstiga: «Kui nimetatud rikkumistega tekitatud kahju ületab käesolevas alapunktis ettenähtud leppetrahvi suuruse, kannab metsavaruja (metsakasutaja) vastutust tegeliku kahju ulatuses».

7. Lisada punkti 69 alapunktis «c» sõna «mittetäieliku» järele sõna «(valikulise)».

8. Sõnastada punkti 70 alapunkt «b» järgmiselt:

«b) looduslike metsakultuuride ja noorendike hävitamise või vigastamise eest, samuti tõrvaskändude varumiseks kändude juurimisel puude kasvujõuetuseni vigastamise eest — ulatuses, mis on ette nähtud vastavate rikkumiste eest NSV Liidu Ministrite Nõukogu 21. augustil 1968. a. määrusega nr. 641».

9. Tunnistada kehtetuks punkti 58 esimene ja teine lõik ning punkt 67.

III. NSV Liidu Ministrite Nõukogu 16. septembri 1983. a. määrusega nr. 911 (NSVL MK 1983, nr. 27, art. 155) kinnitatud «Arveldusoperatsioonide tegemise eeskirjade rikkumise eest trahvide võtmise määrustikus»:

10. Asendada punkti 1 esimeses ja teises lõigus sõnad «protsenti» sõnadega «4 protsenti».

11. Asendada punkti 2 esimeses lõigus sõnad «10 protsendi ulatuses» sõnadega «7 protsendi ulatuses».

12. Tunnistada kehtetuks punktid 3—6, 8, 10—12.

